

Nr 215.

Av herr **Bengtsson** i Göteborg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 78, med förslag till lag om skyddskoppymning.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 78, förslag till lag om skyddskoppymning, föreslås i paragraf 6 bland annat att »den, som icke förut haft smittkoppor och som ej heller tre gånger eller någon gång under det närmast föregående kalenderåret här i riket undergått vederbörlig skyddskoppymning, må icke

- a) — — — — —
 b) vinna anställning vid tullverket — — — — —
 — — — — —»

Då man ser på den utredning, som kungl. propositionen omnämner, får man genast klart för sig de divergerande meningar, som råda med avseende på vaccinationens värde och nödvändighet. Så finner man i det framlagda förslaget, vilket minst av allt kan beskyllas för att skatta åt kompromisser, åtminstone i en punkt en lättnad, i det att vid barns ympning, denna får ske intill barnets sjätte levnadsår.

Men gå meningarna isär beträffande tiden, då behov råder för barnets vaccinering, framträder detta förhållande ej mindre med avseende på de äldres revaccinationsplikt.

Förslaget innebär bland annat revaccinationstvång för sjöfolk. Men direktionerna för sjömanshusen hava i övervägande antal avstyrkt förslaget i denna del, enär man där anser, att faran för att svenska sjömän skulle sprida koppsmitta vore mindre, än att sådan smitta överföres genom utländska sjömän, som nu i stor utsträckning användas å svenska fartyg, särskilt å trader på utlandet.

Som motiv för tullpersonalens skyldighet, som är liknande den för sjöfolket, anför medicinalstyrelsen följande:

»Då koppornas smittämne är synnerligen livsfarligt, och därför ej sällan vidhäftar begagnade kläder, lump m. fl. artiklar, bör även tullverkets personal, som, förutom vid beröringen med fartygsbesättningarna, även kan utsättas för smitta vid sysslandet med sådana varor, bliva underkastad förnyad ympning.»

I det avseendet att söka hindra koppsmittans införande i riket sjövägen på grund av beröring med folk och gods å fartyg och därvid låta revaccinera enbart tullpersonalen synes förslaget mig sakna praktiskt betydelse. I beröring med fartygsbesättningarna äro icke endast tullpersonalen utan i ännu högre grad mäklarebiträden, lossningsarbetare, packhuskarlar m. fl. Det synes mig också rätt egendomligt, att för hindrande av koppsmittämnets spridning från t. ex. importerade begagnade kläder, särskilda åtgärder anses påkallade, då kläderna passera genom tullen, utan att liknande försiktighetsmått vidtagas, sedan varan en gång blivit utlämnad, det oaktat att vid klädernas upppackning minst lika stor, för att icke säga större, risk föreligger för smittans spridning.

Man har även att uppmärksamma, att kungl. generaltullstyrelsen säger sig icke hava något att erinra mot den föreslagna bestämmelsen i och för sig, även om den förebragta motiveringen icke kan anses vinna full tillämplighet å vissa kategorier av tulltjänstemän, och fortsätter:

»Styrelsen tillåter sig dock ifrågasätta, huruvida det må vara erforderligt, att, på sätt av sagda paragraf synes framgå den, som vunnit anställning i tullverket och därvid undergått revaccination, skall om han, som ofta inträffar, kort tid därefter börjar fullgöra sin värnplikt ånyo revaccineras. Även det motsatta förhållandet är ju tänkbart, liksom det även förekommer, att person, som gått i sjötjänst, därefter vinner anställning i tullverket, vanligen som e. o. kustroddare och tvärtom. Närmare bestämmelser i detta hänseende synas styrelsen önskvärda.

Beträffande tillämpningen av ovanberörda bestämmelse vill det synas lämpligt, att den, som vunnit anställning i tullverket, icke må börja sin tjänstgöring därstädes förrän han företett intyg om undergången revaccination. Någon särskild bestämmelse härom i författningen torde dock icke vara styrelsen obetaget att vid vederbörande antagning i tullverket såsom villkor föreskriva, att tjänstgöring ej må börja, innan revaccination ägt rum. Under sådana förhållanden synes det i paragraf 11 av förslaget till nådig kungörelse angående skyddskoppymplingen i riket

förekommande bötesbestämmelser för uraktlåtenhet att underkasta sig revaccination kunna, vad beträffar person, som vunnit anställning i tullverket, anses överflödig.»

Med stöd av vad jag här anfört hemställes,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition evad där avses tullpersonalens revaccinationsplikt.

Stockholm den 19 april 1915.

Magnus Bengtsson.
